

LIBRETO ZA MARIJU

Sabrao bih nekoliko misli mojih sugovornika povodom objava na blogu Fondacije Arheološki park: Bosanska piramida Sunca. Semir Osmanagić, davno mi je napisao : „...ti uporno dokazuješ da je sve povezano, da mjesta (geografija) određuje događaje, a ne obrnuto, sjajno...“ Slično mi odgovara jutros Srđan Nogić, na upravo objavljen rad „I anđelom i brodom“: „...sve je ukodirano, premjereno, određeno sve. Ovo je super hiper mega kompjuter. Nezamisliv!“ Pitajući se: „što uopće predstavlja matematička točka i kakav je njen odnos spram opisanog događaja, legende? Ko tu koga generira? Točka proizvodi događaj? Po kojem principu? Treba samo izgovorit „abrakadabra“ ili...?“ – istodobno me uvukao u nastavak inskribije. Jer, doista sam mislio – kraj je, nema više, a onda se u glavi rodila nova ideja.

Prije nego nastavim, moram još jednom izraziti zahvalnost arheolozima koji su Rotondi dali ono najtemeljnije što ta struka može, zapisali su i ocrtali njenu ranokršćansku podlogu gradnje uključujući i vremenski uvjetovane strukturalne promjene (Marasović, Vežić, Milošević, Peković i drugi). Zahvaljujući njihovom radu, te svakako i konzervatorskoj struci Dubrovnika, danas možemo provjeravati i argumentirano voditi raspravu o tezi da je ta crkvice uistinu jedinstveni objekt u svijetu koji na specifičan način razotkriva mnogu povijesnu istinu o prostoru ranokršćanske Ilirije kao centralnom europskom distributoru i medijatoru, upravljaju prema gravitirajućim prostorno-civilizacijskim komplementima. Na jedno od pitanja, koje je ostavila iza sebe arheološka struka, pokušat ću odgovoriti u ovom radu: postruci, Rotonda je zarotirana spram ravnodnevnice za 15° NW-SE. Što to znači u prostoru, poglavito spram same matrice Plejada po kojoj je, sad već možemo reći bez zadržke, sigurno građena?

Čin 1.

Neću ići u velika „razglabanja“ matrične aplikacije, samo da kažem najosnovnije tendencije. Prigodom posjeta rotondi, a i kasnijom provjerom na crtežu, utvrdio sam temeljno pravilo: ako to odstupanje postoji onda je ono nešto veće od 15°. To sam u *e-mailu* (15. 9.) priopćio kolegi Nogiću: „kad zarotiraš vertikalnu os u SE smjeru za 15° (meni pokazuje nešto više, 15 i nešto), alat pokaže da tada Alcyone postaje Pleione. Dakle pravac Bolbe – Alcyone izmjesti u Bolbe – Pleione.“

Međutim, matematička analiza pokazala je poziciju Rotonde nad Ošljem kao težište sustava kojeg čine četiri para zvijezda klastera. Jedan od njih u tom je slučaju presudan, povezuje: Maju, kao **najstariju** od 7 sestara, Ošlje i Pleione, Majku Plejada. Spram horizontalne osi taj pravac stoji pod kutom od -15.8° SW-NE, što znači da taj pravac u slučaju rotacije NE za isto toliko postaje horizontalna os Rotonde, a istodobno horizontalna os postaje pravac suprotne rotacije +15.8° NW-SE smjera, kako je, po arheolozima, rotonda i postavljena, najvjerojatnije spram vrha brda koji tada, gledajući iz središta Rotonde, leži u samom N prozoru? Tih +15.8° NW-SE smjera zapravo je pravac koji veže inverzne pozicije istih zvijezda, Maje i Pleione, prolazeći supozitnom „inverznom“ pozicijom Rotonde, na meridijanu Ošlja (17°44' E), a na jednakoj udaljenosti od horizontalne osi. U realnom prostoru to apstraktno Ošlje je na mjestu gdje meridijanom prolazi paralela kalabrijskog rta Stilo u Jonskom moru, i grada Gioia Tauro (*Metauros, Magna Grecia*, 7. st. pr. Kr.), na obali Tirenskog mora (38°26' N). Dakle, pravac bi povezao inverznu primordijalnu Maju, inverznu poziciju „Ošlja“ i inverznu primordijalnu Pleione. Kako je Ošlje prostorno-realno iznad te linije, što to onda znači? Graditelj je postupio i filozofski i magijski, kako se radi u svim primjerima kodiranih objekata. Postavio je objekt tako da sam kut derivira stanje iz kojeg je izvedeno pravo usmjerenje na terenu, -15.8° SW-

NE, gdje su preko Ošlja povezane Majka i najstarija od Sedam sestara. Ako je ova postavka točna, taj pravac u realnom prostoru morao bi stvarati svojevrsna „čuda“.

Stoga ponovno radim na velikoj mapi Sredozemlja (1 : 2 250 000). Iz Ošlja mjerim kut -15.8° SW-NE ili od točke N sjevernog geografskog pola 254.2° . Što odmah vidim? Pravac ulazi u ušće rijeke na jadranskoj talijanskoj obali, NW od Vasta. Na suprotnoj tirenskoj obali prolazi ušćem Tibera ili antičkom lukom Rima, *Ostia*. Kako nju već imamo eksponiranu u mnogim studijama, izuzetno deklarativno baš u studiji „Pismo za Agostinu“, usmjeravam se na ušće rijeke na jadranskoj strani. Provjerom poziciju ($42^\circ 14' N$ $14^\circ 33' E$), vidim kako je riječ o rijeci Sangro, što me odmah asocira na „krv“ (es. *sangre*, lat. *sanguis*, it. *sangue*), pa i španjolsko vino *Sangria* dolazi iz istog korijena. Pregledom satelitom uočavam, međutim, udaljen manje od 10 km od obale ($14^\circ 23' E$, što je meridijan Kantride u Rijeci), smješten je grad Lanciano, rimski *Anxanum*. Legenda kaže da je utemeljen oko 1180. pr. Kr. završetkom Trojanskog rata, po izbjeglom Solimusu, koji je stigao s Enejom. Legende na stranu, međutim, arheološki nalazi pokazali su da je područje naseljeno od 5. t. pr. Kr.

Pregledom povijesne kartice doznajem i za kršćansku fazu razvoja legende. Prema tradiciji, Lanciano je rodno mjesto rimskog centuriona Longinusa za kojeg se vjeruje da je u vrijeme Raspeća bacio koplje na Isusa. *Lancia* na talijanskom i znači „koplje“, međutim, u grbu grada vidljivo je, s jedne strane koplje, usmjereno u sunce, s druge i strijela, sa po jednim ljljanom, refleksija na sadržaj adekvatna sastavnicama crkveno-povijesne legendarne građe.

Jer, uočavam naslov, **Miracle of Lanciano**, i čitam: U katolicizmu euharistijsko čudo za koje se pretpostavlja da se dogodilo u 8. st. u gradu Lanciano u Italiji. Prema tradiciji, redovnik koji je sumnjao u pravu nazočnost Krista u Euharistiji, kada je rekao riječi posvećenja u Misi, kruh i **vino** pretvorili su se u meso i **krv**. Katolička crkva službeno tvrdi da je čudo autentično. Relikvije ovog čuda trenutno žive u crkvi sv. Francesca, Lanciano, u Corso Roma. Je li slučajem crkva smještena na Corso Roma na pravcu koji vodi u luku *Ostia*? Zašto baš takva kapitalna legenda vezana za Krista u mjestu kojim pravac vodi u Majku? Ali, **što ako je obrnuto**, što ako od njega, pa čak iz Rima, *Ostije*, vodi u Ošlje? Ovakvih mjesta u Italiji je šest, jedno od njih je u Alatriju, nešto istočnije i na paraleli papinskog Anagnija, središta romba, $41^\circ 44' N$, točno $1^\circ N$ od horizontalne osi Rotonde. Međutim, baš tu je detalj koji imperativno nameće sagu o rombu kao predlošku za *Romea i Juliju*. Naime, Pravac Ošlje – *Ostia* prolazi sjecištem zakošene vertikalne osi romba i paralele najsjevernije točke ili tjemena Gargana, tek $1' N$ od geografske širine Campomarina, jednog od 7 sela Molisea naseljenog pred 500 godina hrvatskim i albanskim življem (blog: „Pismo za Agostinu“).

U blogu 25. 7. 2016. ponudio sam čitateljima neobjavljeni dio ciklusa mojih pjesama *Veritas in Caritate* (prvi dio objavljen je u časopisu *Osvit*, Mostar, br. 81-82, 2015.), u kojemu se na stranici 8 nalazi pjesma „Longinovo koplje“:

LONGINOVO KOPLJE

Bilo je kasno za bacača

Kad se rana već ocijedila.

*

Vrh je prošao kroz Sunce

A mislio sam tijelo je

Dok je *ime ruže*

Probadalo

Longinovo koplje

Da, Istina u Ljubavi, umjesto Ljubavi u Istini. Obrnuo sam proces, već tada, u pjesmi koja je napisana godinu ili dvije prije objave ciklusa. I s pravom se Srđan zapitao: „...i šta sad znači ta priča? Je li to tijelo Kristovo i vino i čudesa ili nije? Je li to znači da se na toj točki u prostoru mogu vršit operacije pretvorbe? Ako da, kako i tko?“ Ne znam, ali sad je doista sve moguće. Iz Ošlja, inverzno, pravac pod kutom $+15.8^\circ$ SE-NW ili 285.8° vodi u jadranski talijanski Pesaro, antički *Pisaurum*, na ušću rijeke Foglia, u čijem grbu ponovno nalazimo, uz elemente šahovnice, i dva para „bratski“ pruženih stisnutih ruku. Simuliraju li oni možda oba unakrsna pravca Maja – Ošlje – Pleione, već odavna ucrtana u mapu i crtež rotonde?

Na horizontalnoj osi sijeku se na meridijanu alžirskog istaknutog rta Fer te oronimske oznake vrha Argentera sjeverno od Nice (3297 m). Zaistinu zanimljiv geografski status. Geometrijski, pak, na ulazu iz *westwerka* u rotondu, savršeno precizno dodiruju prva dva najisturenija zuba stupova NW i SE apside. Dokaz da su geometrijski i geografski sustav međusobno povezani. Pozicija „inverznog“ Ošlja, u sjecištu je još i *Hanibalove* kružnice, zatim dijagonale *Utica* – Troja te ortogonale na *Harmonijinoj osi* koja vodi u primordijalnu zvijezdu Sterope. Grafički i geografski je zanimljivo da na sjeverozapadu inverzni pravac završava u vrhu krajnjeg NW ugla ulaza *westwerka*, dok na jugoistoku vanjsku kružnicu Rotonde presijeca na meridijanu istaknutog rta Ince, najsjevernije točke južne obale Crnog mora. Usuprot, gdje realni pravac Pleione – Ošlje – Maja i taj isti meridijan sijeku vanjsku kružnicu, mjesto je na paraleli što poravnava krajnji NW ugao zida „češlja“ *westwerka*. Naprosto, sve geografski, arhitektonski i matematički, što izađe iz ovog *perpetum mobile* „stroja“, kardinalno je i takvim mora biti.

Mjerimo i dalje u središtu matrice, što je u implementaciji lika žene u Rotondu njezino srce. Polako dolazimo do rotacije koja stvara goleme mogućnosti interakcije realnosti itinerara i

samog djelovanja matrice, već i zbog činjenice da Zemlja rotira obrnuto od smjera kazaljke na satu. Stoga imamo i bezbroj varijabli mjerenja, kad, na primjer, alat „miruje“ u svom kompasno-križnom položaju, a rotira sam objekt, ili pak, obrnuto, kad miruje objekt, a rotira alat matrice. Nemoguće je jedino da rotiraju zajedno, jer onda se gubi smisao. Na Rotondi Ošlje imamo *duplex* varijablu: zarotiran već u prostoru u jednom smjeru, objekt čini da matrica rotira u suprotnom. To bi predmnijevalo da asimetrični prozor, kojeg nazivamo u timu i „pijanim“, mora biti vezan za neku od varijabli rotacije.

I tako se dogodilo nešto posve neočekivano. Ako je Lanciano legendarno toliko moćan grad, upitao sam se, što bi se to dogodilo da alat matrice zarotiram tako da pravac u njegovu smjeru prođe sredinom „pijanog prozora“? Ili još jednostavnije: alat ću namjestiti tako da se pravac i sredina prozora poklope na $-15,8^\circ$ Ne mogu više kazati „na moje golemo zaprepaštenje“, jer na sve sam već navikao, ali doista se pokazalo fenomenalnim. Rotacija je proizvela ove efekte:

- primordijalna zvijezda Sterope, sad je na poziciji inverzne Elektre;
- primordijalna zvijezda Taygeta, sad je na poziciji inverzne Caleano;
- vršiste primordijalno, sad je na poziciji Latakije, polazišta *Harmonijine osi*;
- primordijalna Caleano, sad je na poziciji inverzne Taygete;
- primordijalna Elektra, sad je na poziciji inverzne Sterope;
- primordijalna Sterope, sad kroz središte kružnice vodi u primordijalnu Alcyone, povezujući inverznu Elektru i primordijalnu Alcyone;
- primordijalna Maja sada je na pravcu koji povezuje Trsat i inverznu Caleano, gdje se sada nalazi Taygeta;
- primordijalna Merope, sad je između *Polazišta* primordijalne simetrale i Alcyone.

Time smo postigli vrhunac mogućih efekata istodobno rješavajući supozitno primordijalnom *Polazištu* simetrale i *Polazište Harmonijine osi* u feničkoj *Ramiti* (Latakija). Čitava skupina rotira od sjevernog geografskog pola za 56° NE, što je i razlika kuta između primordijalne Sterope i inverzne Elektre. Mislim da je ovo kraj početka ili dobar početak kraja.

No to me vratilo na temu položaja Merope, kojeg sam sa Srđanom raspravljao u kontekstu pravca koji iz zvijezde Merope prolazi kroz Ošlje. Spram meridijana primordijalne Merope pravac koji iz te zvijezde vodi u Ošlje ima kut od $15,8^\circ$. Pokušao sam ostati hladan, ali čovjek to naprosto ne može pored ovakvih konstrukcija. Stoga sam iskušao još jednu varijablu. U rotiranom položaju za 56° NE, alat matrice sam jednostavno obrnuo, okrenuo s druge strane, i dobio situaciju koja istodobno i zbunjuje i smrzava: pravac Merope – Ošlje sad je ponovno prolazio posred asimetričnog, „pijanog“ prozora. Držim to konačnim rješenjem dislokacije od centra u SW apsidi. Asimetrični prozor čisti je marker rotacije, „tunel“ kroz koji pravac mora proći da bi našao svoj cilj. Sad je potpuno jasno i zašto jedina Merope nema svoga sudruga od četiri para zvijezda klastera. Jasno je i zašto je baš ona, po mitologiji, povremeno nestajala i ponovno se javljala. A o antropomorfnj kartografiji, *drawn in reverse* tehnike, pronađenoj u Vatikanskom arhivu, djelu redovnika, *Opicino de Canastris* (1296.-c.1350.), izvijestili su P. Horden i N. Purcell još u svojoj knjizi *The Corrupting Sea. A Study of Mediterranean History* (Oxford, 2000.).

Radi daljnje provjere učinka metode, postavio sam stvar ovako: u *drawn in reverse* položaju alata, izaberemo željenu točku provjere. Uzeo sam, primjera radi, poziciju *vulve*, tj. sjecišta meridijana Alcyone i horizontalne osi Rotonde (u implementaciji lika žene u rotundu, linija *uterusa*). Alat matrice postavljam tako da se *vulva* nalazi u samoj sredini unutar asimetričnog prozora. Očitavam stanje: oznaka na alatu, koja od sjevernog geografskog pola NE markira

kut simetrale od 27.8° , sada je u poziciji inverzne Caleano, što u mojim ranijim radovima ima ulogu polazišta Leopardijeve trajektorije prikazane realno kad se njen vrh (120°) nađe u poziciji Trsata. Sterope je tada u polazištu *Kadmove osi*. Vertikalna os Rotonde na oznaci je prve desetine kružnice, $1/36^\circ$. Ali, sad iz *vulve* kut od 15° vodi u Pleione srednje kružnice.

Potom sam u istom *drawn in reverse* položaju uzeo za cilj i samu primordijalnu Alcyone. S horizontalnom osi Rotonde bio je poravnat pravac od zvijezde Sterope alata do središta kružnice, kad se asimetrični prozor našao „oči u oči“, potpuno vodoravan, pred Alcyonom na samoj liniji lezene prozora, držeći ju u centru. Elektra alata tada je vodila u inverznu Sterope. Međutim, treća točka alata, neponovljivo je to, ponovno ista zvijezda Alcyone, **najsajjnija** od svih, sad pada u istu poziciju asimetričnog prozora implementirane Rotonde mape. Dakle, dok obrnuti i zarotirani asimetrični prozor, gotovo da „jede“ primordijalnu Alcyone, *linija-života* Elektra – Alcyone alata prolazi posred asimetričnog prozora Rotonde u realnom prostoru. Potpuno suludo, nadrasta moguće poznate nam prirode. Prozori doista izgledom refraktora „zvučnika“ tehniciraju harmonizaciju zvuka spram odnosa fizičkog rasporeda zvijezda. Ako je Sterope alata poravnata s horizontalnom osi, znači da je kut rotacije od geografskog istoka pomaknut za kut te zvijezde -11.2° SE, ili od sjevernog geografskog pola 101.2° SE.

Bezbrojne su varijacije moguće, što nedvojbeno ukazuju na sustav koji funkcionira po načelu matrilinarnih linija. Zašto je pak društvo patrijarhalno, ne znam, trebaju to odgovoriti drugi, oni koji time upravljaju. Mi nastavljamo s rotiranjem, ali sada sa središtem alata u poziciji Ošlja, tj. Rotonde. Naime, mjerenjem u središtu Rotonde *Bolbe* pravac Maja – Ošlje – Pleione kod rotacije od sjevernog geografskog pola za $15,8^\circ$ NE, ili pak za $-15,8^\circ$ NW, ne može i neće izjednačiti isti pravac s horizontalnom osi Rotonde, jer je pravac vezan za Ošlje koje se nalazi NW od pozicije *Bolbe*.

Zato nešto posebno o antičkom jezeru (aktualni Volvi), imenovanom po **najljepšoj** od svih najada, vodenih nimfi, poštovanih kao božice, koje su gospodarile nad potocima, izvorima, rijekama i fontanama, što središte matrice (Rotonde) izravno upućuje na vodu i plodnost kao temeljne generatore života na Zemlji. Da je ta pozicija povijesno bitna potvrđuje i eponim *Bolbitine* (*Bolbitinium*), u ptolomejsko doba današnji grad Rashid, Rosetta, na ušću zapadnog rukavca delte Nila, znamenit po „kamenu“ iz kojeg je Champollion odgonetnuo hijeroglif. Međutim, ako povežemo pravcem na implementiranoj matrici *Bolbe* i *Bolbitine*, on prolazi precizno pozicijom inverzne primordijalne zvijezde Maje, iste one koja je preko „inverzno“ apstraktnog Ošlja povezana s inverznom Pleione ($+15,8^\circ$ NW). Meridijan *Bolbitine* istočna je tangenta *Ljubine* kružnice ($30^\circ 25'$ E), paralela pak *Bolbitine* južna tangenta srednje kružnice Rotonde i kružnice *westwerka* istog radijusa ($31^\circ 24'$ N). Mislim da se tomu nema što dodati. Nije li čudno da sam i u ranijim radovima pokušavao uspostaviti vezu među tim eponimima. Uspjelo je tek sada, s uvođenjem u mapu inverzne matrice Plejada!?

Najade, Gioacchino Pagliani (1881.)

Stoga sam taj postupak ponovio u Ošlju, postavio sam središte alata, kao da se nalazimo na poziciji Rotonde, i zarotirao objekt za $15,8^\circ$ NW. S alatom u mirovanju rotacija nas je vratila ponovno na pravac koji iz zvijezde Merope prolazi kroz Ošlje. Ali što se sada dogodilo s tim „pijanim“, asimetričnim prozorom? Vidimo ga kako stoji potpuno okomito i svojom širinom zahvaća prostor između meridijana Loreta i meridijana primordijalne Alcyone male nutarnje kružnice. Elektra alata tada pada u poziciju primordijalne Caleano iste kružnice. Taygeta alata je u poziciji sjevernog geografskog pola vanjske kružnice Rotonde. Naravno, tek sad je pravac Maja – Ošlje – Pleione uistinu horizontalna os alata Rotonde, a horizontalna os postala je inverzni pravac istog itinerara. Nužno se, dakle, postaviti u realnu prostornu poziciju Ošlje.

Ako pak alat ponovno okrenemo *drawn in reverse*, i postavimo identično ($15,8^\circ$ NW), događa se ono što čitavo vrijeme priželjkujem: kroz uglove asimetričnog prozora, dijagonalno NW-SE, prolazi pravac Nazaret – Trsat. **Definitivan dokaz** Rotonde nad Ošljem, kao *iliričke* točke prijenosa Marijine kuće, ili kuće Svete Obitelji iz Nazareta i Loreto. Dakle, opet prolazak kroz „tunel“, da bi se potvrdila vjerodostojnost matrice. I ne samo to, već i oba kompilirana pravca: Beirut – Zadar, na kojemu se Ošlje nalazi, te Nazaret – Trsat, koji se iz Ošlja mjeri. Drugi aspekti me gotovo i ne zanimaju, premda je sad Alcyone alata u poziciji primordijalne Caleano male nutarnje kružnice, Sterope pak do središta u Ošlju prolazi dijagonalno NW prozorom apsida. Taygeta alata je na NE stranici romba, *Vršište* simetrale alata vodi u poziciji inverznog Atlasa, Oca Plejada... itd.

Zaključak izvodim iz obiju pozicija mjerenja: čitavim sustavom upravlja odklon Rotonde od horizontalne osi za $15,8^\circ$. U rasteru matrice to je pravac koji povezuje primordijalne zvijezde Maju i Pleione. U realnom prostoru prolazi kroz Ošlje – matematičko težište čitave projekcije u projektinom i implementacijskom smislu i aspektu.

Čin 2.

Tko će napisati to djelo, *operu*, na temelju moga znanstvenog opusa i istraživačkog iskustva, ne znam. Možda neki novi Dante, Shakespeare,... Srđan, koji je operu najavio aksiomatskom ekspertizom *Božanstvena komedija*. Upućujući mu e-mail otprilike ovog sadržaja: „jutro... rano ustajanje, ... nove ideje... znaš što sam napravio? Sjetim se, ako Rotonda jest *ilirička* točka prijenosa, što bi se dogodilo da primijenim Leopardijevu trajektoriju, ali ovaj puta na *Harmonijinoj osi*?“ – shvatio sam što je želio kazati upravo tako intrigantnim naslovom.

Dakle, trajektorija Latakija – Ošlje, pa iz njega 120° SW, s diferenciranom razdjelnicom od c. 69° (na Leopardijevoj karti, razlika između točke na obali i priobalne točke, što odgovara situaciji Rotonde), identično disertacijskom postupku, iz Zadra, pa iz Trsata. Dakako, dobio sam sliku koja je sva već bila ispisana, obrađena na blogu: Ključ (BiH), Egnatia (Merope), Loreto, Rim, *Ostia*, Pūke (Elektra), nasjevernija točka Gargana,... Dakle, zaključio sam, riječ je o univerzalnom ključu, pa po samoj svojoj prirodi kraja, uistinu kraja i nema. Idemo polako u razradu libreta.

Iz Ošlja trajektorija kuta 120° SW sjevernu obalu poluotoka Gargana presijeca u mjestu Torre Mileto, zapadno od uzobalnog jezera Varano ($41^\circ 56' N$ $15^\circ 37' E$). To je paralela najsjevernije točke poluotoka, koja svoj geografski stigmatizam iskazuje u situaciji ekspliciranoj u studiji „Pismo za Agostinu“: na *liniji-života ošljanske* kružnice s radijusom u Zadru, koja povezuje Elektru i Alcyone u Termoliju, nalazi se i albanski grad Pukë, ali na manjoj kružnici radijusa od njega do Ošlja, koja prolazi linijom najsjevernijih točaka Gargana na meridijanu Murtera (Foce di Capoiiale). Nema potrebe spominjati kako je to područje naseljeno već u doba ranog neolita. Na crnogorskoj strani to je geografska širina rta Mendra. Svega 1' južno od *garganske*

točke trajektorija se siječe s paralelom Rima. Ponovno, dakle, i na ovoj trajektoriji, u fokusu konstrukta imamo središte katoličke crkve. Udaljenost od Ošlja do *garganske* točke zapravo je radijus kojim kružnica opisuje poziciju *bih* grada Ključa, te naglašeno istaknutog albanskog rta Rodonit, što je detaljno obrađeno u studiji „Ključ – za bolju budućnost“. Naravno, ona prolazi i trećom radikalnom točkom, netom opisanom kao pozicija grada Pūke, međutim, sada i na *Harmonijinoj osi* Latakija – Ošlje, koja nad Bokom kotorskom nadilazi vrh Bijela Gora (1865 m). Savršeno! Meridijan *garganske* točke na našoj obali prolazi mjestom Murter. A što je Murter? Čitajući „naopako“ ili „natraške“, *retrum*, korijen riječi zapravo će nas autonomno navesti na to značenje.

Uspostavili smo temeljni odnos, i sad idemo na razdjelnicu trajektorije koja kut od 120° dijeli na 69°/51°. Na *Harmonijinu os*, pravac Latakija – Ošlje, u Ošlju mjerim 69°. Ono što sam do sada viđao uglavnom je bilo na granici nadnaravnog, sada ne znam kako bi imalo zvati ovo. Još jednom idemo u „Pismo za Agostinu“: pravac razdjelnice prolazi duboko prapovijesnom *Gnatijom*, na samoj crti talijanske obale, što je na kružnici radijusa albanskog Drača (Durëss), antičkog *Epidamnosa*, doslovno pozicija studijom ubicirane zvijezde Merope. I tek imamo golemu igru: spram meridijana Ošlja, u konstruktu ove kružnice u „Pismu...“, Merope stoji pod kutom od 7.5°, ali u biti, što mi nije bilo ni na kraj „pameti“ pišući tu studiju, a sad to vidimo – taj pravac kojeg kut proizvodi je zapravo ta Leopardijeva razdjelnica. Spram njenog smjera, iz Merope, tj. *Gnatije*, ili aktualne Egnatije, pod kutom 22.5° (kut Elektre i Alcyone), pravac vodi u *Salonu*, što čini i kut od 15.8° spram njenog meridijana. Razdjelnica dalje u SW smjeru filigranski precizno vodi u kalabrijski jonski rt Punta Alice, gdje je u 7. st. pr. Kr. podignut grad Velike Grčke, *Krimisa*, te hram posvećen Apolonu Aleu. Evo ga, *Genius loci!* Junak iz prethodne studije, **Filoktet!** Utemeljitelj grada! Shvaćamo li veličinu događaja, što se događa na sceni? Povežimo to s prethodnom studijom „I anđelom i brodom“.

Prema nekim mitskim pričama, ne uvijek jedinstvenim i koherentnim, a pripovijedali su ih Strabon, Apollodor, Licofron, Pseudo-Aristotel, s Tlepolemom, Filoktet je osnovao gradove *Krim*, *Peteliju*, *Macallu* i *Choneu*. Meridijan Punte Alice (17°09' E) na našoj obali linija je Lumbarde (*psefizma*, 4./3. st. pr. Kr.), otoka Badija s franjevačkim samostanom Uznesenja Blažene Djevice Marije (15./16. st.), te, sasvim precizno, 17°09' E, franjevačkog samostana Gospe od Anđela ponad Orebića (1470.), za kojega sam emotivno vezan, između ostalog, i kopijom nestale Lottove slike Bogorodice s Djetetom. Ne znam zašto se moj životni ciklus zatvara upravo ovakvim zdrugom!? Naravno, ništa čudnog, kad znademo da se s druge strane obale na paraleli Gospe od Anđela nalazi Grottammare (42°58' N), povezana s podrijetlom ilirskog franjevačkog pape Siksta V. (blog: „Sveta zemlja Ilirija“).

Još ponešto bitno, i možemo u završni čin Libreta. Mjereći udaljenosti iz ušća rijeke Sangro, gdje pravac Ošlje – Ostia (Maja – Ošlje – Pleione) siječe talijansku obalu, jednaku udaljenost imamo do Ošlja, zatim do zvijezde Merope u Egnatiji te potom do vrha Monte Telegrafo na poluotoku Monte Argentario, poziciji *prve kućice* prijenosa na *zadarsko-loretskoj* trajektoriji. Zapravo govorimo o kružnici sa središtem u ušću rijeke Sangro. Ako pak izmjestimo šestar u Lanciano, i za radijus kružnice ponovno uzmemo udaljenost do Ošlja, južna tangenta kružnice bit će ujedno paralela rta Capo Trionto, na ušću istoimene rijeke, koju sam također eksplicirao višekratno zbog *schiavonskog* utjecaja na toponimiju područja. Intenzivan je osjećaj da je to i radijus sjecišta kojim prolazi meridijan *Sabrathe* i Rima te paralela najistočnije točke Italije i Apenina, rta Capo d'Otranto (40°06' N).

Zaključujem, **Schengen** jest pokušaj ukidanja granica, ali nije prirodan, politički je uvjetovan, poput izbora mjesta potpisa Sporazuma na brodu „Princeza-Mari Astrid“ u istoimenom selu,

na meridijanu zvijezda Alcyone male nutarnje kružnice Rotonde (6°22' E), dokle upravo seže i *Harmonijina os sa zlatnim rezom* u Ošlju. Kut vanjskog nagiba trokuta u vrhu grba je 69°.

Čin 3.

Držim kako je geografski argumentirana građa toliko samosvojna, da zapravo nedostaje vršak zaključka. Svu razliku, čitave projekcije, od početka uspostave matrice, do kraja, u realnom prostoru pokupio je Paris, usisao u samog sebe, pretendirajući na mitski lik junaka koliko i na Nulti meridijan. Mi mislimo da je Sveta geometrija, egipatska, ili neka još starija, nestala, mislimo da su nestali poganski kultovi i hramovi; ne, nisu, oni su i danas topografski duboko u modernoj kršćanskoj tradicijskoj infrastrukturi i baštini, ali i u recentnoj geografskoj te kartografskoj znanosti. Upravo pristigla sadržajna Srđanova poruka kaže: „Do koje mjere je to izbalansiran sustav! Svaka točka ovisi o barem jednoj točki iz sustava, svaku točku projicira neka točka iz sustava, te se na taj način međusobno kontroliraju, balansiraju... Je li to moguće, ljudi moji?! Čudesno.“

Danas, na dan kad je Kolumbo 1492. dotaknuo San Salvador (dolazak *Kuće* u Loreto 10. 12. 1294.), završit ću s pjesmom „Psefizma“, koju sam objavio u zbirci pjesama *Pronevjerom oblikâ* (KUD Trilj, 77, 2012.):

PSEFIZMA

*Jedno se sunce rodilo svijetu*¹

Ruke sestre blisko dozivaju

Sve je tu od pamtivijeka

Uho pustinjačko

Što sve ne brani svoje vinograde?

To ruke Delmata grebu odozdo

To pasija izmiče paleži sunca

To zri, to vri utroba ilirska

O dozrij ispljuni sokove svoje

Na sunce na sunce s njom

¹ Dante o Franji Asiškome, pokloniku siromaštva i najjednostavnijeg Evanđelja, Isusa kojeg ne treba dokazivati nego pokazivati životom u svakodnevnoj ljubavi s ljudima.

Ona je zemlja sukrvicâ

Zemlja uspaljena

Naprasno rodi

Već zelene se grozdi

Ne vjeruj rukama

Posveti se koracima

Mrtva je samo *psefizma*

Toliko za sam *libreto*. Držim da u temelju svega stoji benediktinska ruka, na koju se nastavila franjevačka bratska ljubav. Poruka koju u smjeru Aldebarana nosi *Pioneer 10*, glasi: *Ljubav se ne može iznuditi!*

12. 10. 2017.

